

N:o 124.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 maj 1903.
— — — — Andra Kammaren den 18 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl.
Maj:ts proposition angående bildande af en lånefond
för rederinäringens understödjande.*

(Statsutskottets utlåtande n:o 75.)

TILL KONUNGEN.

I en till Riksdagen den 13 sistlidne mars aflåten proposition (n:o 66) har Eders Kungl. Maj:t under åberopande af propositionen bilagdt statsrådsprotokoll öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen

dels att för bildande af en lånefond till rederinäringens understödjande, att förvaltas och användas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de i statsrådsprotokollet angifna grunder samt de närmare bestämmelser Eders Kungl. Maj:t kunde komma att meddela, bemyndiga riksgäldskontoret att, i mån af behof, från 1904 års början tillhandahålla statskontoret ett belopp af 5,000,000 kronor, med åliggande för statskontoret att till riksgäldskontoret inleverera den å de från fonden utlämnade lån inflytande räntan,

dels ock medgifva, att de kapitalafbetalningar, som å de från fonden utgående lånen verkställdes, intill utgången af år 1909 tillades fonden.

Det af en minoritet inom handels- och sjöfartskommittén ursprungligen framställda förslaget, att staten för sjöfartsnäringens höjande skulle bilda en fond, ur hvilken redare kunde erhålla lån på billiga villkor, har, såsom af statsrådsprotokollet framgår, i sina hufvuddrag vunnit anslutning af nästan alla de sakkunniga myndigheter, som i detta ärende blifvit hörda. Från flera håll har emellertid med bestämdhet framhållits, att statens medverkan för anskaffande af kapital åt rederinäringen knappast kan anses erforderlig, då fråga är om inrikes sjöfarten, men däremot är väl behöflig för att den svenska skeppsfarten på utrikes orter och särskildt i aflägsna farvatten skall kunna erhålla önskvärd utveckling. Denna uppfattning delar Riksdagen till fullo; och då Riksdagen nu anser sig böra besluta bildandet af den föreslagna lånefonden, är det särskildt för att sistberörda gren af vår rederinäring genom densamma må befordras. Enligt Riksdagens mening bör det endast undantagsvis ifrågakomma, att rederiföretag för inrikes sjöfart understödjes med lån från fonden.

Med hänsyn till önskvärdheten af att den svenska industrien så vidt möjligt tillgodoses, anser Riksdagen, att vid utfärdande af bestämmelser angående låns erhållande från fonden det bör tagas under öfvervägande, huruvida, utan att fondens syfte att stödja och utveckla den svenska rederirörelsen på något sätt lider intrång, företräde kan, i de fall, då lån från fonden sökes för anskaffande af fartyg, under i öfrigt lika förhållanden gifvas den lånesökande, som låter tillverka fartyget vid svensk verkstad.

Hvad angår de enligt statsrådsprotokollet af föredragande departementschefen angifna grunder för fondens förvaltning och användning, har Riksdagen vid desamma ej haft annat att erinra, än att lånens löpetid, som är föreslagen till tio år, torde böra bestämmas något kortare. En sådan förkortning af lånetiden — hvarför såväl kommerskollegium som statskontoret uttalat sig — synes Riksdagen vara önskvärd särskildt för att man skall kunna undgå att, såsom vid en tioårig lånetid skulle vara erforderligt, vidtaga åtgärder för att vid gällande kraft bibehålla ej mindre hufvudgäldenärens förbindelse än äfven de borgensförbindelser, som vid dessa lån säkerligen i många fall måste fordras, äfven då realsäkerhet lämnats.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt har Riksdagen dels beslutat att för bildande af en lånefond till rederinäringens understödjande, att förvaltas och användas i hufvudsaklig öfverensstämmelse med de i statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 13 mars 1903 angifna grunder med af Riksdagen här ofvan omförmälda ändringar och tillägg samt i enlighet med de närmare bestämmelser Eders Kungl. Maj:t kan komma att meddela, be-

myndiga riksgäldskontoret att, i mån af behof, från 1904 års början tillhandahålla statskontoret ett belopp af 5,000,000 kronor, med åliggande för statskontoret att till riksgäldskontoret inleverera den å de från fonden utlämnade lån inflytande räntan, dels ock medgifvit, att de kapitalafbetalningar, som å de från fonden utgående lånen verkställas, må till utgången af år 1909 tilläggas fonden.

Stockholm den 18 maj 1903.

Med undersätlig vörndad.
